

POLSKA

XXVII ZJAZD NAUKOWY PTG

W dniach 12—14 września br., (a nie jak podaliśmy w nr 8 „Przeglądu Geologicznego“ 5—7 września br.) odbędzie się w Krakowie XXVII Zjazd Naukowy Polskiego Towarzystwa Geologicznego.

Prowizoryczny program Zjazdu przedstawia się następująco:

12.IX — Zebranie Naukowe z referatami i dyskusją oraz Wałne Zebranie delegatów PTG. Poza tym zorganizowane będą dwie wycieczki do wyboru: do kopalni soli w Wieliczce lub do odkrywek geologicznych w okolicy Krakowa.

13.IX — Uczestnicy zostaną podzieleni na dwie grupy i udadzą się autobusami na wycieczki:

grupa A (karpacka) w okolicy Wadowic, grupa B (przedmurzowa) na obszar jury na zachód od Krakowa.

14.IX — Wycieczka autobusami: grupa A — dalszy ciąg wycieczki w okolicy Wadowic, grupa B — na obszar karbonu i permu w okolicach Krzeszowic i Trzebini (A)

I OGÓLNOKRAJOWA NARADA NORMALIZATORÓW

W dniach 12 — 14 czerwca br. odbyła się Ogólnokrajowa Narada Normalizatorów zorganizowana przez Naczelną Organizację Techniczną przy udziale Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Celem narady było:

- 1) Spopularyzowanie zagadnień normalizacyjnych wśród najszerszych rzesz inżynierów i techników,
- 2) przeanalizowanie trudności w pracach normalizacyjnych,
- 3) ustalenie wytycznych dla głównych kierunków prac normalizacyjnych i ich form organizacyjnych.

Narada poprzedzona była szeroką akcją dyskusyjną przeprowadzoną przez stowarzyszenia naukowo-techniczne zrzeszone w NOT.

W wyniku dyskusji terenowej przeanalizowanej przez 16 komisji i podkomisji branżowych, opracowane zostały referaty, które rozesłane do uczestników narady stanowiły podstawę do dyskusji na obradach sekcji.

Obrady zagał Wiceprzewodniczący PKPG Minister Mieczysław Lesz, który w dłuższym przemówieniu zwrócił szczególną uwagę na dwa podstawowe zagadnienia warunkujące realizację programu podniesienia stopy życiowej, wytyczonego przez II Zjazd Polskiej Partii Robotniczej: 1) obniżka kosztów własnych, 2) znaczny wzrost produkcji rolnej oraz innych artykułów konsumpcyjnych.

Z punktu widzenia realizacji tego zadania Minister M. Lesz omówił znaczenie właściwie postawionej normalizacji zarówno w projektowaniu, inwestowaniu, jak w produkcji i dystrybucji oraz wskazał na osiągnięcia oszczędnościowe uzyskane w wyniku normalizacji w dziedzinie kosztów własnych.

Następnie przeprowadził analizę prac normalizacyjnych w poszczególnych resortach, wytyczył zadania i wskazał kierunki dalszych prac w dziedzinie ustalania norm.

Zgodnie z programem narady w pierwszym dniu obrad na zebraniu plenarnym wygłoszone zostały dwa referaty: mgr J. Zienkiewicza — referat opracowany przy udziale Wydz. Studiów PKN — pt. „Podstawy normalizacji“ i prof. J. Tymowskiego — pt. „Osiągnięcia i zadania normalizacji polskiej“.

W ramach narady normalizatorów prowadzone były obrady w sekcjach i podsekcjach. Wnioski wyniesione z obrad w sekcjach i podsekcjach przekazano komisji wnioskowej, która na tej podstawie przygotowała Uchwałę przyjętą przez zebranie plenarne.

Uchwała zawiera wytyczne dla prac normalizacyjnych na rok 1955 i lata następne, zapewniające pełne pokrycie potrzeb normalizacyjnych we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej, wytyczne umożliwiające zapewnienie przez normy harmonijnej współpracy bazy surowcowej i technicznej z przemysłami przetwórczymi, zapewnienie pełnej koordynacji wysiłków normalizacyjnych na wszystkich szczeblach normalizacji.

Ogółem w naradzie wzięło udział z górą 800 osób. (Bor)

PRAKTYKI UCZNIÓW TECHNIKÓW GEOLOGICZNYCH

W miesiącu czerwcu, lipcu i sierpniu r. b. — Centralny Urząd Geologii zorganizował dla młodzieży Techników Geologicznych z Krakowa i Warszawy obozy praktyk wakacyjnych.

Pierwszy obóz praktyk wakacyjnych odbył się w Kazimierzu Dolnym od dnia 27 czerwca do dnia 21 lipca 1954 r. Kierownikiem obozu był ob. Klima Franciszek — nauczyciel Technikum Geologicznego w Warszawie.

Drugi obóz praktyk wakacyjnych młodzieży zorganizowano w schronisku PTK w Andrzejówce pow. Wałbrzych. Na obozie, który trwał od dnia 1 lipca do dnia 25 lipca 1954 r., przebywały uczennice z Krakowa i Warszawy. Kierownikiem obozu był ob. Calikowski Jan — nauczyciel Technikum Geologicznego z Krakowa. A)

KONIEC ROKU SZKOLNEGO W TECHNIKUM KRAKOWSKIM

26 czerwca w auli Akademii Górniczo - Hutniczej odbyło się uroczyste zakończenie roku szkolnego. Podsumowano wyniki egzaminów promocyjnych (97,3% promowanych), młodzież podziękowała swym nauczycielom i przyjaciółom, a program artystyczny zamknął uroczystość. Młodzież rozjechała się na praktyki, obozy i kolonie.

Matura trwała od 30 czerwca do 9 lipca, prowadzona była w obecności wizytatora Rutkowskiego z CUG. Komisji egzaminacyjnej przewodniczył dr Zbigniew Kirchner z CZPN. Egzamin hospitolali profesorowie Wydziału Geologii AGH. Wypowiadali oni sądy pozytywne o poziomie przygotowania młodzieży.

Na egzaminie uzyskał dyplom technika - geologa według lokacji: Rejman Tadeusz, Kasiak Jan, Więsek Maria, Makolska Danuta, Czekał Halina, Wojtuściszyn Barbara, Dusik Magdalena, Kochmańska Zofia, Pawlik Barbara, Kozak Krystyna, Kołodziejczyk Anna, Ziąbka Zdzisław, Prochaska Maria (13 przodowników nauki i pracy społecznej) Perończyk Ryszard, Furgalski Kazimierz, Karp Ruta, Kosowska Teresa, Kowalska Maria, Popielak Ja-

nusz, Konik Krystyna, Banach Barbara, Franczak Hieronim, Chszaszcz Kazimiera, Jeziorek Danuta, Eminowicz Maria, Mikulski Jerzy, Marchewicz Lidia, Jankowska Anna, Jablonski Jerzy, Maniecki Janusz, Sulko Witold, Wisniewski Stanislaw, Caba Ryszard, Krawiec Jan, Lukasziuk Wieslaw, Rytt Kazimierz, Rosiak Jan, Donatowicz Stefan, Głanowska Zofia, Mrowiec Maria, Palmowska Teresa, Wójcik Zofia, Szopa Zdzislaw, Szczypka Wladyslaw, Polończyk Jan, Solarz Henryk, Czart Stefan, Pogoda Wieslaw, Wiazownicka Romana, Wlazlo Krystyna, Jantas Stanislaw, Jaglasz Zygmunt, Kusnier Roman, Szewczyk Zygmunt, Pagaczewski Jerzy — ogółem 55 osób spośród 63 abiturientów.

Po maturze szkoła uroczyście pożegnała absolwentów, przodownicy nauki i pracy społecznej otrzymali upominki od Komitetu Rodzicielskiego.

Dwunastu absolwentów ubiega się o przyjęcie na Wydział Geologii Akad. Gór.-Hutn. w Krakowie.

Dnia 10 lipca szkolna komisja przydziału pracy przekazała absolwentów produkcji: większą ich część skierowano do IG i hutnictwa.

Personel przygotowuje się obecnie do nowego roku szkolnego. 27 i 28 sierpnia odbyła się dla technikum krakowskiego, warszawskiego i kieleckiego wspólna doroczna konferencja, poświęcona przeglądom i analizie pracy w roku ubiegłym i ustalająca na tej podstawie wytyczne pracy w roku przyszłym. Omówione były też bolączki: sprawa pomieszczeń szkolnych, szczególnie ostra i przewlekła w Krakowie, organizacja praktyk dyplomowych i wakacyjnych, rozwiązywana dotąd bardzo niekorzystnie dla młodzieży, zagadnienie terenowych zajęć praktycznych, kwestia płynności siatek godzin i programów, ponadto inne zagadnienia nauczania i wychowania.

(F. S.)

KURS GEOLOGII GOSPODARCZEJ

W roku szkolnym 1953/54 — Centralny Urząd Geologii zorganizował dla nauczycieli Techników Geologicznych kurs geologii gospodarczej. Kurs odbył się w Szczawnie Zdroju i trwał od dnia 13 lipca 1954 r. do dnia 6 sierpnia 1954 r. Program kursu obejmował zagadnienia z dziedziny geologii gospodarczej oraz metodyki i dydaktyki przedmiotów zawodowych. Wykładowcami na kursie byli pracownicy CUG, Instytutu Geologicznego oraz prof. Gustaw Wuttke.

CHINY

NOWE ODKRYCIA

Według raportu geologów chińskich, który obejmuje dwuletnie wyniki prac poszukiwawczych, zasoby rudy żelaza w rejonie Tayeh w prowincji Hupeh są o wiele większe niż dotychczas przypuszczano. Odkryto nowe złoża hematytu i magnetytu poniżej i pomiędzy znanymi obecnie złożami.

Zgodnie z planem pięcioletnim rejon Tayeh stanie się jednym z największych ośrodków produkcji stali Ch. R. L. Drugi ośrodek zaprojektowany jest w Paotow w prowincji Suiyuan.

(xt)

SZWECJA

W POGONI ZA STALĄ

Wydobycie rudy żelaznej w Szwecji wzrosło z 12 mil. do 17 mil. ton rocznie. W kopalni MalMBERGET wydobycie wzrosło z 3 do 5 mil. ton rocznie w 1956 r., a w Kirunie z 9 do 12 mil. ton rocznie w 1961 r. W kopalniach tych przejdą od wydobycia odkrywkowego do podziemnego. Zapasy obu kopalni szacowane są na przeszło półtora miliarda ton rudy.

(xt)

WIELKA BRYTANIA

ŹRÓDŁA ENERGETYCZNE ŚWIATA

Ekspert do spraw energetyki w Departamencie Badań Naukowych i Przemysłowych (DSIR) Wielkiej Brytanii A. Parker twierdzi, że zapasy węgla kamiennego powinny starczyć dla USA i ZSRR na około dwa tysiące lat, zaś dla Wielkiej Brytanii tylko na 200 lat.

Węgiel stanowi wciąż główne źródło energii. Zasoby światowe paliw płynnych, ropy naftowej i łupków bitumicznych oceniane na 15 miliardów ton stanowią zaledwie 1% źródła energii w porównaniu z energią pochodzenia węglowego. Energia wodna wykorzystana jest w obecnej chwili tylko w 5 procentach w porównaniu z potencjalnymi możliwościami.

Innymi źródłami energii, które będą w najbliższym czasie coraz bardziej wykorzystywane są: energia słoneczna, jądrowa, przepływowa i siła wiatrów.

Energia cieplna akumulowana w głębi Ziemi równa się 5×10^{20} ton węgla. To źródło ciepła będzie niewątpliwie wykorzystane do celów przemysłowych.

AUSTRALIA

SPADEK WYDOBYCIA MAGNEZYTU

Wydobycie magnezytu w Australii wynosiło w styczniu 1954 r. 50069 ton, gdy w styczniu 1953 r. wydobyto około 70 tys. ton.

(xt)

USA

W USA SUROWCE MINERALNE SŁUŻĄ CELOM WOJENNYM

W USA prace geologiczne — poszukiwawcze subwencjonowane są w przeważającej większości z budżetu wojennego. Podajemy listę surowców mineralnych, które są wykorzystywane od 50—75% wyłącznie na cele nowej wojny: boksyt, rudy chromowe, rudy miedzi, fluoryt, rudy ołowiu, rudy molibdenu, rudy cynku, rudy kadmu, grafit, rudy antymonu, azbest, rudy berylu, rudy niobu, rudy tantalum, diamenty przemysłowe, mika, monocyty, rudy manganu, rudy rtęci, rudy niklu, grupa platyny, kryształy kwarcowe, rutyl, brukit, talk, rudy cyny, rudy wolframu, rudy uranu, ziemie rzadkie.

(xt)

SIARKA

Według danych Bureau of Mines (USA) produkcja siarki w 1952 r. wynosiła (bez ZSRR) około 6 mil. ton, z czego na USA przypało 5,3 mil. ton. Drugim z kolei producentem były Włochy z produkcją 232 707 ton plus 21 482 ton mielonego minerału siarkonośnego używanego jako środek owadobójczy.

W Meksyku wyprodukowano 11 784 ton, w Japonii 173 600 ton, w Turcji potrojono ilość produkowanej siarki w porównaniu do 1948 r. Światowa produkcja pirytu wynosiła w 1952 r. 14,2 mil. ton.

Produkcja pirytu w USA w 1952 r. wynosiła przeszło milion ton, w Japonii 2,6 mil. ton.

USA eksportuje około 20% swojej produkcji siarkowej. W 1952 r. eksport wynosił przeszło 1,3 mil. ton. Zużycie siarki w USA kształtowało się w 1953 r. następująco:

nawozy sztuczne 33%,
chemikalia 18,5,
celuloza 7,5,
biel tytanowa i inne farby 7,5,
trawienie żelaza i stali 7,0,
dwusiarczek węgla 4,5,
sztuczny jedwab, celofan 4,5,
rafinacja nafty 3,0,
siarka mielona i rafinowana 5,0,
inne przemysły 9,5.

(xt)

CHILE

SIARKA

Zdolność produkcyjna kopalni siarki w Chile wynosi 120 tys. ton rocznie. Konsumcja roczna nie przekracza 15 tys. ton.

(xt)